

De Staat

Een oud artikel van de
marxistische organisatie: Offensief

DE STAAT

OFFENSIEF

MARXISTISCH BLAD IN PVDA EN VAKBEWEGING PRIJS

brochure

f. o. 50

DE STAAT

T.Hesp
lid PvdA
Afdeling
Kostverloren

Een van de belangrijkste punten waarop het marxisme van mening verschilt met het reformisme is het vraagstuk van de staat. De staat bestaat in de laatste instantie uit afdelingen van gewapende mannen (leger, politie) en het apparaat daaromheen (justitie, gevangenissen, e.d.), zoals Marx Engels en Lenin uiteenzetten. Het was Lenin die zei: "Het is onmogelijk om de meerderheid van de mensen in de maatschappij te dwingen om te werken voor de minderheid zonder een permanent onderdrukingsapparaat."

Maar is dat ook nu nog van toepassing, in de moderne, 'demokratische' staten zoals Nederland? Om daar een antwoord op te kunnen geven, en om duidelijkheid te krijgen over de noodzakelijke houding van socialistische tegenover de staat, is het nodig om eerst wat uitgebreider in te gaan op de historische ontwikkeling.

Als je de burgerlijke geschiedenis zoals die bv. op scholen wordt gegeven, moet geloven, dan is de huidige staat een neutraal orgaan, dat boven de partijen staat. Ook de kapitalisten en hun partijen hechten eraan om de almacht en de onpartijdigheid van de staat te benadrukken. Dat komt omdat het vraagstuk van de staat heel direct de belangen van de kapitalistenklasse raakt. Maar er is een tijd geweest dat er nog geen staat bestond. In de oermaatschappij, toen de mensen in kleine verwantschapsgroepen leefden, en toen zij zich op de laagste trappen van ontwikkeling bevonden, was er nog niets dat op het bestaan van een staat wees. De gewoonte was beslissend, en de oudsten (vaak ook vrouwen, die in de primitieve gemeenschappen veel hoger gewaardeerd werden dan bv. onder het kapitalisme) bezaten door respect en gezag de macht om bepaalde beslissingen te nemen.

Nergens vinden we een speciale categorie van mensen die de anderen regeert, en daarvoor de beschikking heeft over een duurzaam dwangapparaat. Ook nu nog vinden we bij veel primitieve volkeren overblijfselen van een dergelijk "systeem", en al meer dan 100 jaar geleden werd door onderzoekers aannemelijk gemaakt dat de hele mensheid vroeger in een dergelijke situatie leefde.

De geschiedenis toont aan dat de staat als bijzonder apparaat voor het in bedwang houden van mensen pas ontstaat wanneer de maatschappij in klassen wordt gesplitst, d.w.z. in groepen waarvan de een de ander uitbuit. Deze overgang van een klassenloze maatschappij naar een klassenmaatschappij is van het grootste belang.

Pas toen het mogelijk werd voor een individu om meer te produceren dan hij of zij zelf nodig had om in leven te blijven, werd het mogelijk en interessant om de arbeid van anderen uit te gaan buiten. We zien dan ook dat de oermaatschappij overgaat in de slavenhouders-maatschappij. Heel Europa bv. heeft dit door-gemaakt, zo'n 2000 jaar geleden was de slavernij overheersend. Datzelfde geldt voor de meerderheid der volkeren in de overige werelddelen.

Slavenhouders en slaven vormden de eerste grote klassen. De slavenhouders bezaten niet alleen de produktiemiddelen (grond en primitieve werktuigen), maar ook andere mensen: de slaven.

Historisch wordt het tijdperk van de slavenmaatschappij gevolgd door het feodale systeem, van landbezitters en lijfeigenen. In veel gevallen was een lijfeigene goedkoper dan een slaaf, omdat de lijfeigene in zijn eigen onderhoud moest voorzien! De landheer had "recht" op de arbeid van de aan de grond

gebonden boeren. Hoewel hun positie in principe beter was dan die van de slaven, omdat ze een bepaald deel van hun produktie mochten houden, kwam het er toch vaak op neer dat de lijfeigenschap slavernij betekende. Ook hier werden de lijfeigenen als klasse uitgebuit door de landheren.

Naarmate de handel zich uitbreidde, een wereldmarkt tot stand kwam, en het geldverkeer zich ontwikkelde ontstond binnen de feodale maatschappij een nieuwe klasse, de klasse der kapitalisten. Uit de goederen die meer en meer voor de ruil (de handel) werden geproduceerd, uit de ruilhandel en uit de opkomende macht van het geld, ontstond de macht van het kapitaal. Tegen het einde van de 18e en in de loop van de 19e eeuw hadden overal in Europa revoluties plaatsgevonden waarbij het feodale systeem omver werd geworpen. Het duidelijkste voorbeeld is wel de Franse revolutie van 1789.

Weliswaar bleven allerlei overblijfselen van het feodale systeem bestaan, zoals sommige adellijke rechten, en zoals sommige koningshuizen. En in veel gevallen sloot de kapitalistenklasse (de bourgeoisie) geheime of openlijke overeenkomsten met de grootgrondbezitters, en pleegde verraad tegenover de arme boeren en arbeiders die de revolutie bevochten hadden. Maar toch werd de overheersende macht van de landeigenaren gebroken, en de kapitalisten werden de politiek heersende klasse.

De eigenaars van kapitaal, grond en fabrieken, vormden en vormen in alle kapitalistische landen een zeer kleine minderheid der bevolking. Zij beschikken echter volledig over de gezamenlijke arbeid van arbeiders en landarbeiders, die gedwongen zijn in het

produktieproces hun levensonderhoud te verdienen. Daardoor zijn de kapitalisten in staat de massa's te onderdrukken en uit te buiten. Naarmate het kapitalisme zich verder ontwikkelde werden de boeren voor het grootste deel arbeiders.

In elk van deze drie grote historische tijdperken, dat van slavernij, dat van het feodalisme, en dat van het kapitalisme kan men ondanks de geweldige verschillen en grote gebeurtenissen gedurende tientallen eeuwen, het ontstaan en het verder ontwikkelen van de staat zien. Altijd is de staat een soort apparaat dat zich van de maatschappij afzondert, en dat bestaat uit groepen mensen die zich uitsluitend of in hoofdzaak bezig houden met regeren. En altijd maakt deze groep gebruik van een bijzondere organisatie voor het uitoefenen van dwang en lichamelijk geweld, of dat nu met knuppels gebeurt, of met modernere methoden zoals vuurwapens en CS-gas.

De betekenis van de staat wordt pas duidelijk als we dit verschil tussen primitieve maatschappij en klassenmaatschappij, namelijk het af- of aanwezig zijn van een staat, goed voor ogen hebben. Waarom ontstond er een staat zodra er uitbuiters en uitgebuitenen ontstonden?

De staat is een machine voor het instandhouden van de heerschappij van de ene klasse over de andere. Zolang er geen klassen waren, zolang de primitieve mens met moeite in zijn onderhoud kon voorzien, was er geen apparaat ter onderdrukking nodig. Pas toen er een zeker overschot geproduceerd kon worden, werd het de moeite waard om slaven te gaan houden, om anderen met fysiek geweld te dwingen arbeid voor de slavenhouder te verrichten. En toen werd ook een gezamenlijke organisatie

van de slavenhouders nodig om hun bestaan te handhaven: de staat.

Daarbij waren de vormen waaronder de staat verscheen heel verschillend. In het oude Griekenland en Rome b.v. vinden we de monarchie (één heerser, de koning of keizer), maar ook de republiek, de oligarchie (heerschappij door een groepje), en zelfs de "demokratie" (dit betekent in het Grieks volksmacht). Maar ondanks al deze verschillen was de staat toch allereerst een slavenhoudersstaat.

En alleen de slavenhouders konden aanspraak maken op bepaalde rechten. In het oude Athene b.v., dat een onafhankelijke stadsstaat was, bestond op een bepaald moment, op het hoogtepunt van bloei, een democratisch systeem: het volk regeerde. Daarom wordt Griekenland wel de bakermat van de democratie genoemd.

Wat er zelden wordt bijverteld is dat de bevolking van Athene toen voor zo'n 90% uit slaven bestond, die geen enkel recht hadden. (De vrouwen van de vrije Atheners mochten overigens ook niet stemmen.) Fraaie democratie, waar minder dan 5% van de bevolking de dienst uitmaakt!

Het Romeinse recht beschouwde slaven niet als mensen, maar als dingen! Alle wetten ter bescherming van de persoon, hadden alleen betrekking op de vrije burgers, en beschermden dus de slavenhouders. Deze feiten doen het ware karakter van de staat duidelijk uitkomen. De vorm van de staat kan verschillen, maar de staat was en bleef een apparaat ter onderdrukking van de slaven. Hetzelfde zien we in de feodale staat. De wijziging van de vorm van de uitbuiting (in plaats van slaven lijfeigenen) veranderde in de praktijk maar weinig: de boeren waren rechteloos. Toch opende zich een weg naar de bevrijding doordat de boeren nu voor een deel van hun tijd voor zich zelf konden werken, waardoor steeds meer boeren zich op den duur konden vrijmaken. De mogelijkheden voor de ontwikkeling van handel en nijverheid die onder het feodale systeem

heel wat ruimer werden, vormden de basis voor het ontwikkelende kapitalisme.

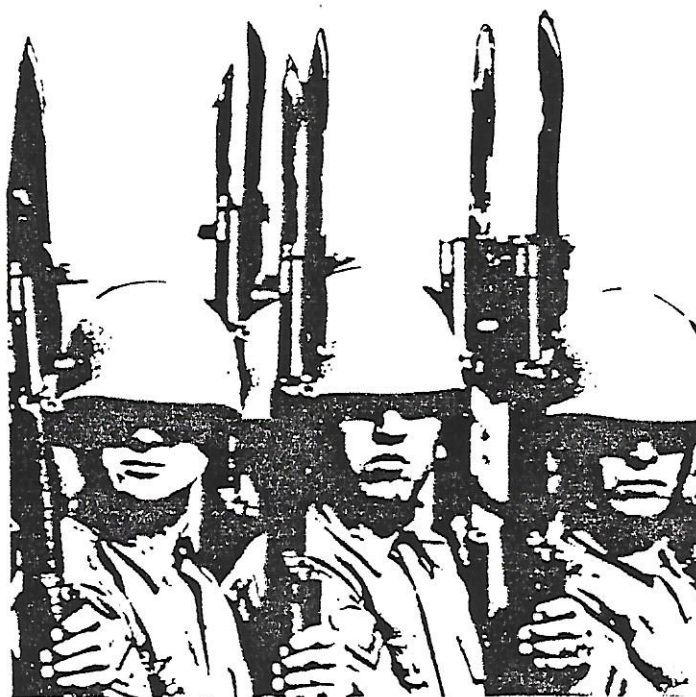
DWANG

Ook in de feodale tijd zien we de verschillende staatsvormen, zoals monarchie en republiek, maar ook hier geldt: alleen voor de landheren, en niet voor de lijfeigenen.

Zowel in de slaventijd als in het feodale tijdperk kon de kleine minderheid de grote meerderheid niet uitbuiten zonder dwang toe te passen. De geschiedenis staat dan ook bol van de slavenopstanden en de boerenoorlogen, die in de meeste gevallen bloedig, en vaak pas na jarenlange strijd werden onderdrukt.

WETTEN

De omvorming van de maatschappij onder invloed van de toenemende macht van de klasse van kapitalisten leidde er toe (na jarenlange strijd en bloedige revoluties) dat de kapitalisten ook politiek de overheersende macht werden. Voor de wet werd ieder nu gelijk, onafhankelijk van hoeveel kapitaal hij bezat, of hij eigen grond in bezit had, dan wel een arme sloeber was met geen ander bezit dan zijn arbeidskracht. De wet beschermt elk eigendom, dus ook het eigendom van hen die alles hebben tegen de armen die niets hebben. Zo gelijk is de kapitalistische maatschappij! Ook vandaag de dag nog handelt het grootste deel van de wetten over de bescherming van de prive-eigendom. En dan bedoel ik niet het eigen autootje, of het eigen huis, of de paar aandelen die sommigen zich door sparen als oudedagsvoorziening hebben bezorgd, maar ik bedoel het privé-bezit van de grond, en van de produktiemiddelen. De vroeg-kapitalistische maatschappij trad op tegen lijfeigenschap en feodale gebruiken onder het mom van vrijheid, die de vrijheid van de bezitters bleek te zijn. Door de bezitters op alle mogelijke manieren te helpen verklaarde de kapitalistische staat als het ware: wij zijn voor onbeperkte parti-

kuliere eigendom! Hoewel er dus uiterlijk vrijheid leek te bestaan, bleef de staat onveranderd een machine om de kapitalisten te helpen de arbeiders en de arme boeren er onder te houden.

ARBEIDERSKLASSE

Vergeleken bij het feodale stelsel waren de democratische republiek en het algemeen kiesrecht natuurlijk een geweldige vooruitgang, want deze en andere vrijheden van de burgerlijke democratie boden de arbeidersklasse de mogelijkheid om zich te organiseren en aaneen te sluiten, en zo een strijd tegen het kapitaal te kunnen voeren. De boeren (laat staan de slaven) waren hier niet toe in staat.

De arbeiders werden door het systeem zelf als klasse georganiseerd en gedisciplineerd. Het kapitalisme zelf leidde tot de ontwikkeling van de arbeidersklasse als sterkste macht binnen de samenleving. Veel van de burgerlijk-demokratische "vrijheden" (zoals stakingsrecht, vrijheid van meningsuiting en algemeen kiesrecht) zijn door de arbeiders zelf afdwongen in de laatste 100 jaar. En veel van de

sociale welvaart is alleen door strijd tegen de kapitalisten verkregen. Maar zonder het parlementaire stelsel, de vakbondsvrijheid en het kiesrecht zou de organisatie van de arbeidersklasse in de Westerse landen nooit zo'n hoog peil hebben bereikt, en daardoor en met name door de opbloei van de economie na de 2e wereldoorlog zijn er op dit moment allerlei illusies over de staat aanwezig binnen de arbeidersklasse.

EINDE BLOEITIJD

Het einde van de periode van economische opbloei, en het begin van een tijdperk van kortdurende oplevingen en diepe recessies, leiden tot een periode van sociale en economische onrust. De kapitalisten zijn in alle belangrijke kapitalistische landen gedwongen in het offensief te gaan tegen de arbeidersklasse. En meer en meer wordt er met het idee gespeeld om het staatsapparaat (leger, politie, en justitie) in te zetten.

In een volgend nummer van Offensief willen we verder ingaan op de rol van de staat vandaag en op de noodzakelijke houding van socialist.

In het vorige
aertikel hadden we over de historische ontwikkeling
van de staat. In dit artikel gaan we in op de staat van-
daag de dag in Nederland.

DE STAAT II

"Het is niet mogelijk om de meerderheid van de mensen in de maatschappij te dwingen om voor de minderheid te werken zonder een permanent onderdrukingsapparaat." Aldus Lenin. En dat onderdrukingsapparaat is de staat. Maar geldt dat ook nog voor de moderne samenleving, waarin we tenslotte allerlei vrijheden en het algemeen kiesrecht hebben?

Dit artikel is een bewerking van een serie artikelen van P. Taaffe uit het Britse blad "Militant". De bewerking is van Ton Hesp, lid PvdA-afdeling Kostverloren

Op het eerste gezicht maakt het staatsapparaat misschien niet de indruk dat het tot doel heeft de arbeidersklasse te onderdrukken. Maar een nauwkeuriger blik maakt duidelijk dat het wel degelijk onder controle van de kapitalistenklasse staat. Alle sleutelposities aan de top van de departementen, bij de politie en in het leger zijn in handen van mensen die door opleiding, kijk op de wereld en levensomstandigheden geselecteerd zijn op hun trouw aan het kapitalistisch systeem. Dat geldt in het bijzonder voor de top van het leger.

OFFICIEREN

Officieren zijn voor het overgrote deel afkomstig uit de "betere kringen". En door de strakke en hiërarchische structuur van militaire akademies en het leger als geheel, worden eventuele afwijkende meningen onderdrukt of vroegtijdig verwijderd. Officieren met afwijkende meningen, zoals over kernwapens, wordt het erg moeilijk gemaakt, terwijl aan de andere kant generaals en kolonels die in actieve dienst zijn, ongehinderd kunnen meewerken aan publicaties en bijeenkomsten van "nette" fascistische organisaties, zoals het Oudstrijders Legioen. Binnen het leger zelf worden pogingen van bv. de soldatenvakbond VVDM om meer zeggenschap van soldaten over hun eigen omstandigheden en om praktische verbeteringen te krijgen, stelselmatig onderdrukt door diezelfde officieren.

De legertop vormt zo een betrouwbare steunpilaar voor de kapitalisten.

RECHTERS

Maar ook de rechterlijke macht is stevig in handen van mensen uit die "betere kringen". De "onpartijdigheid" van de rechtbanken wordt alleen al duidelijk aan de kaak gesteld door het stevast verbieden van stakingen zodra de werkgevers daarom vragen. En wat te denken van klasse-justitie, zoals in het geval van de vele miljarden aan zwart geld? Terwijl er blijkbaar wel geld voorradig is om de politie in te zetten tegen krakers en stakers, worden er nauwelijks middelen beschikbaar gesteld om de grote jongens in het zwartgeldcircuit aan te pakken.

TOPAMBTENAREN

Een ander voorbeeld van de manier waarop de kapitalistenklasse verweven is met het staatsapparaat is het overspringen van topambtenaren naar hoge functies bij het bedrijfsleven en vice versa. Het zijn niet alleen top-politici die na bewezen diensten een comfortabele stoel in een grote onderneming mogen warmhouden. Ook de top van staatsbedrijven als bv. DSM of PTT gaan volledig uit van de belangen van het kapitaal. Topambtenaren die als regeringscommissaris dienst doen bij een bedrijf waar de staat veel geld in heeft gestoken, zoals bv. Molkenboer bij het

scheepsbouwconcern RSV, zien achterover geleund toe hoe miljarden aan belastinggeld in het belang van de kapitalisten wordt "geïnvesteerd" (lees: afvloeien naar aandeelhouders en naar het buitenland).

ONPARTIJDIG?

De onpartijdigheid van het staatsapparaat is schijn. Een schijn die zorgvuldig in stand wordt gehouden door de ondernemers en hun partijen. Het is en blijft een apparaat dat handelt in het belang van de kapitalisten. Het is niet mogelijk om het kapitalistische staatsapparaat te gebruiken voor de doelen van de arbeidersbeweging. De top van leger, politie en rechterlijke macht zullen alles doen om het verzezenlijken van die doelen te saboteren. Dat wordt duidelijk uit de voorbeelden van het Chili van Allende en Spanje vandaag.

LESSEN CHILI EN SPANJE

Het was geen toeval, dat een van de voorwaarden waarop de regering-Allende aan de macht kwam, bestond uit het aksepteren van het ongemoeid laten van de legertop en de militaire akademies en uit een verbod op het organiseren van milities. Deze voorwaarden stelden de kapitalisten in de gelegenheid om hun bloedige tegenacties met succes door te voeren. De lessen van Chili, geschreven met het bloed van meer dan 60.000

arbeiders, vormen een waarschuwing voor de arbeidersbeweging van de Westerse kapitalistische landen. Ook de steeds weer herhaalde pogingen tot een staatsgreep in Spanje uit de afgelopen jaren, maken duidelijk dat ook daar de legeren politietop niet van plan zijn zich neer te leggen bij de wil van het parlement. Het is de angst voor een opstand van de arbeidersklasse en niet de liefde voor de "demokratie" die de grote kapitalisten daar ervan weerhoudt op dit moment hun steun aan een staatsgreep te geven.

PERIODE VAN KRISIS

Het einde van de lange periode van economische opbloei van na de oorlog en het begin van een tijdperk van kortdurende oplevingen en diepe recessies leiden tot een periode van sociale onrust. De kapitalisten zijn in alle belangrijke kapitalistische landen gedwongen in het offensief te gaan tegen de arbeidersklasse om hun winsten te beschermen. En meer en meer bereiden ze zich voor op het inzetten van het staatsapparaat, van leger, politie en justitie, tegen de arbeidersbeweging.

In Nederland wordt dat bv. duidelijk uit het oprichten van speciale eenheden zoals de Mobiele Eenheid en de Arrestatie-teams. De ME wordt opgeleid en gebruikt voor het onderdrukken van "sociale onrust". Op dit moment is dat nog overwegend tegen groepen die van de arbeiders

dersbeweging geïsoleerd staan, zoals krakers. Maar in 1979 werd de ME in Rotterdam al gebruikt tegen havenstakers en als de arbeidersstrijd in de komende periode zal toenemen, zal het inzetten van de ME tegen stakers, bezetters en pickets regelmatig door de kapitalisten worden overwogen. In de oefeningen van de ME worden de agenten systematisch voorbereid op die situatie door allerlei bevolkingsgroepen negatief af te schilderen en zo ook de psychologische rem op het gebruik van geweld kleiner te maken.

VOORBEREIDINGEN

De speciale arrestatieteams die al een jaar of tien geleden werden voorbereid (de Groep Speciale Opdrachten in Arnhem dateert al vanuit 1969) worden opgeleid tot een soort van "superagenten", voorzien van snelvuurwapens e.d. Ze zijn al ingezet tegen bv. de Zuidmolukse bevolkingsgroep in groot-scheepse akties, waarbij ook de "normale" politieregels al niet meer in acht worden genomen. Politie-officieren, zoals de hoofdcommissaris Bakker van Arnhem pleiten ervoor dat deze teams meer bevoegdheden krijgen. In de praktijk nemen ze die al.

De kapitalisten proberen altijd het leger af te schilderen als voor onze verdediging tegen buitenlandse invallers, de "Russen" of zo. De werkelijkheid is wel een beetje anders. Als er al sprake

zou zijn van een konfrontatie met het Warschaupakt, dan vertrekt het Nederlandse Eerste Legerkorps naar Duitsland. Maar zelfs in dat geval blijft er nog het een en ander achter. Het Nationaal

LEGEROEFENINGEN

Territoriaal Commando beschikt dan nog over o.a. de NATRES (nationale reserve), de infanterie-beveiligingstroepen (Van Heutzkompagnieën), enkele infanteriebrigades, commandotroepen, en een deel van de Marechaussee.

Bij Nederlandse en NAVO-legeroefeningen is het bestrijden van verzet onder de bevolking een vast onderdeel van het programma. Begin 1980 werd in de oefening "Black Palermo" geoefend tegen "stakende havenarbeiders" in Rotterdam - kort na de havenstaking van 1979!

De NATRES (4.500 man) is sinds 1975 in omvang, bewapening en geoefendheid sterk verbeterd en bestaat nu uit 113 pelotons die regionaal inzetbaar zijn. Van de circa 4.500 man Marechaussee is 3.000 man bedoeld voor inzet tegen de bevolking.

Dit alles wil natuurlijk niet zeggen, dat leger en politie zomaar tegen de bevolking te gebruiken zijn, vooral als het om heel uitgebreide conflicten gaat. Iedere poging om op dit moment op grote schaal het leger in te zetten tegen de bevolking zou grote gevaren met zich meebrengen voor de kapitalisten en hun

systeem. Een leger - zelfs een vrijwilligersleger - vormt toch een afspiegeling van de samenleving en iedere poging om het tegen de arbeidersklasse te gebruiken, zou resulteren in een splitsing van het leger op klassebasis.

In Nederland bestaat er binnen het dienstplichtigenleger een vakbondsorganisatie voor de dienstplichtigen, de VVDM. Zij zet zich in voor praktische verbeteringen en zeggenschap van de soldaten over hun eigen situatie. Er is geen enkele reden waarom soldaten niet net als andere arbeiders van de normale vrijheden gebruik zouden mogen maken. Tenslotte mogen de officieren dat ook.

"DEMOKRATISERING"

De arbeidersbeweging moet zich inzetten voor democratische vakbondsrechten binnen het leger. Op langere termijn bekken, is het ook nodig om de controle over de militaire akademies uit handen te nemen van de reaktionaire militaire top en over te brengen naar de arbeidersbeweging en de arbeidersklasse als geheel. Ook de ambtelijke toppen zullen onder de controle van de werkende mensen gebracht moeten worden. In het bijzonder zal de leiding van de staatsbedrijven gedemocratiseerd moeten worden.

GEEN HALVE MAATREGELEN

Maar het zou fataal zijn de arbeidersklasse voor te houden dat het staatsapparaat stuk is, bij beetje hervormd zou kunnen worden. Halve maatregelen zullen niet kunnen voorzien in de behoeften van de werkende en werkloze mensen, maar wel zouden de kapitalisten de tijd krijgen om een beslissende tegenzet voor te bereiden. Speciaal in het geval van het "demokratiseren" van de staat zouden de kapitalisten en hun helpers binnen het staatsapparaat dat beschouwd als een signaal om voorbereidingen te treffen voor het vernietigen van de arbeidersbeweging. Naar de noodzaak van stappende tot democratisering van de staat, moeten we daar ook de grenzen van zien.

BESLISSENDE VERANDERING IS NOODZAKELIJK

De ervaringen van onder andere Chili en Spanje hebben laten zien dat alleen een beslissende verandering in de maatschappij het gevaar van de reactie kan verhinderen en ervoor kan zorgen dat er een werkelijke democratische nieuwe staat komt onder controle van de arbeidersklasse op elk nivo van de samenleving.

Socialistisch Alternatief is een revolutionair-socialistische organisatie die al sinds 1977 – onder de namen *Inter*, *Voorwaarts* en *Offensief* – strijdt voor een democratisch en socialistisch alternatief voor het kapitalisme. We zijn op scholen, in buurten en bedrijven betrokken in deze dagelijkse strijd voor verbeteringen. Wij staan aan de kant van de werkende mensen, jongeren, armen, vrouwen, holebi's, allochtonen en andere onderdrukten in de samenleving en staan voor collectieve strijd. We zijn als socialisten overtuigde internationalisten. We zijn immers allemaal onderdeel van één arbeidersklasse die strijd tegen hetzelfde probleem. Socialisme kan alleen maar werken op internationaal verband.

Internationaal Socialistisch Alternatief (ISA) is een wereldwijde organisatie van arbeiders, jongeren en al diegenen die worden onderdrukt door het kapitalisme en imperialisme en die strijdt voor een socialistische wereld. Het tijdperk van het neoliberale kapitalisme en globalisering dat het beleid van de heersende klassen heeft gedomineerd, heeft geresulteerd in nooit eerder geziene ongelijkheid en uitbuiting. De rijkste 8 mensen op de planeet bezitten inmiddels evenveel als de armste 50% van de wereldbevolking. De massale armoede, uitbuiting, oorlog en conflicten die het waarmaken zijn van het kapitalisme van vandaag de dag, kunnen alleen beëindigd worden door democratische planning van de economie door werkende mensen, gebaseerd op de nationalisatie van de grote multinationals en financiële instellingen, en het instellen van een socialistische geplande economie. Een systeem dat nieuwe technologie en menselijk vakmanschap zal gebruiken om de behoeften van de hele bevolking te dienen in plaats van de winsten van de rijkste 1%.

ISA vecht tegen uitbuiting, onderdrukking en elke discriminatie gebaseerd op geslacht, seksuele oriëntatie of ras, en tegen nationale onderdrukking. We vechten voor de eenheid van alle werkenden in een wereldwijde strijd tegen het kapitalisme en imperialisme. ISA steunt het opbouwen van massapartijen van de werkende klasse om alle werkenden te verenigen in een strijd om hun belangen te verdedigen en zich tegen het kapitalisme te verzetten. We vechten om Marxistische partijen op te bouwen met een revolutionair socialistisch programma, om het kapitalisme in elk land en internationaal te verslaan. ISA is georganiseerd in meer dan 30 landen op alle 6 continenten, in een gemeenschappelijke strijd voor een socialistisch alternatief. Op international-socialist.net kan je ons programma, commentaar en verslagen vinden van onze strijd en van werkenden over de hele wereld. We roepen diegenen op die het eens zijn met de strijd voor een massa socialistisch alternatief om met ons mee te vechten in deze strijd. Socialistisch Alternatief is de Nederlandse sectie van ISA, dat tot februari 2020 bekend stond onder de naam: **Comité voor een Arbeiders Internationale (CWI)**.

Ben jij geïnteresseerd in een socialistisch alternatief en wil jij daartoe je steentje bijdragen, schroom vooral niet en neem contact met ons op!

E-mail: info@socialistischalternatief.nl

**SOCIALISTISCH
ALTERNATIEF.NL**